

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2014 r. – Electrabel i Dunamenti Erőmű przeciwko Komisji**(Sprawa T-40/14)**

(2014/C 112/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Electrabel (Bruksela, Belgia) i Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Węgry) (przedstawiciel: J. Philippe, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie, że Komisja Europejska ponosi odpowiedzialność pozaumowną ze względu na niezgodne z prawem wydanie decyzji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/2005 (Dz.U. 2009 L 225, s. 53) (zwanej dalej „decyzją PPA”);
- nakazanie Komisji pełnego naprawienia szkód poniesionych przez skarżące wskutek wcześniejszego i bezprawnego zakończenia umowy dotyczącej zakupu energii elektrycznej (power purchase agreement, zwanej dalej „PPA”) z dnia 10 października 1995 r. zawartej między Magyar Villamos Művek (zwanym dalej „MVM”), dostawcą energii elektrycznej należącym do państwa węgierskiego, a elektrownią Dunamenti, na podstawie decyzji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/2005, która to szkoda wynosi co najmniej 250 mln EUR, przy czym owa kwota powinna zostać zaktualizowana i zmieniona w oparciu o dane, które będą dostępne w przyszłości;
- nakazanie zapłaty odsetek od wyżej wymienionej kwoty, począwszy od dnia wydania wyroku stwierdzającego obowiązek zapłaty odszkodowania w niniejszej sprawie według stopy rocznej wynoszącej 8% lub według stopy określonej przez Sąd w ramach przysługującej mu swobodnej oceny;
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja PPA jest ewidentnie niezgodna z prawem. Skarżące twierdzą, że decyzja PPA (będąca obecnie przedmiotem skargi do Sądu w sprawie T-179/09) jest dotknięta dużą liczbą poważnych błędów, które są niezgodne z normalnym zachowaniem instytucji zobowiązanej do zapewnienia stosowania reguł konkurencji, w związku z czym powinna ona prowadzić do powstania odpowiedzialności po stronie Unii Europejskiej, zważywszy, że:
 - dane zawarte w decyzji PPA wyraźnie wskazują na to, że PPA nie przysporzyła żadnej korzyści gospodarczej;
 - PPA stanowiła część pakietu prywatyzacyjnego Dunamenti i poprzedziła go; w związku z tym została oszacowana według ceny zapłaconej przez Electrabel, lecz Komisja odmówiła wzięcia tej okoliczności pod uwagę, przez co naruszyła w ewidentny sposób prawo Unii;
 - nakaz odzyskania zawarty w decyzji PPA jest tak dalece wadliwy, że obliczenia poczynione przez renomowanych ekonomistów dowiodły pomocy negatywnej, co oznacza brak pomocy.

Skarżące twierdzą, że takie poważne błędy nie mogą znaleźć wytłumaczenia w pozornej złożoności sprawy lub w obiektywnych ograniczeniach, którym podlega Komisja w ramach kontroli pomocy państwa. Owe błędy wynikają raczej w dużym zakresie z odmowy Komisji dokonania indywidualnej oceny PPA i stanowią wyraźny dowód na poważne naruszenie granic uznania przysługującego Komisji.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że skarżące doznały rzeczywistej szkody w wyniku wcześniejszego zakończenia PPA. Wskutek niezgodnego z prawem postępowania Komisji PPA została zakończona przed terminem wskazanym w umowie. Skarżące podnoszą, że w wyniku tego wcześniejszego zakończenia poniosły bardzo poważne straty i że ta szkoda, której nie można dokładnie określić na tym etapie, przekracza 250 mln EUR.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że istnieje bezpośredni związek przyczynowy między niezgodnym z prawem postępowaniem Komisji a szkodą poniesioną przez skarżące. Skarżące twierdzą, że gdyby postępowanie Komisji było zgodne z prawem Unii, nie doszłoby do wcześniejszego zakończenia PPA, przez co uniknięto by szkody wynikającej dla skarżących ze sprzecznej z prawem decyzji PPA.

**Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2014 r. – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-49/14)

(2014/C 112/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V. (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert i J. Saatkamp, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/663/UE z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie odrzucenia wniosku o cofnięcie rejestracji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych przewidzianego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 [Kołocz śląski/kołacz śląski (ChOG)] [notyfikowana pod nr C (2013) 7626].

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej podstawy prawnej

- Skarżący podnosi, że pozwana błędnie oparła zaskarżoną decyzję na obowiązującym w chwili wydania decyzji nowym brzmieniu rozporządzenia (UE) nr nr 1151/2012 ⁽¹⁾ zamiast na obowiązującym w chwili złożenia wniosku przez skarżącego rozporządzeniu (WE) nr 510/2006 ⁽²⁾. Pozwana w ten sposób naruszyła zasadę „tempus regit actum”.
- Skarżący utrzymuje następnie, że wniosek o cofnięcie rejestracji nazwy zarejestrowanej jest dopuszczalny i uzasadniony na podstawie rozporządzenia nr 510/2006. W tym kontekście wywodzi on m.in., że zachodzą dwie podstawy cofnięcia rejestracji w rozumieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 510/2006 (w przypadku spornej nazwy mamy do czynienia z nazwą rodzajową w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 510/2006; obszar geograficzny Śląska został błędnie określony w specyfikacji rejestracji) i że rozszerzająca wykładnia oraz takie zastosowanie tego przepisu stanowiłoby naruszenie praw podstawowych zakładów piekarskich w Republice Federalnej Niemiec.